

Sygn. akt: III C 1350/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: apl. radc. Ł. S.

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko Z. Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda Banku (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 25.235,02 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych dwa grosze) i należność tę rozkłada na trzy raty, przy czym pierwszą w wysokości 9.235,02 zł (dziewięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych dwa grosze) płatną do terminie do 18 lipca 2017 roku, drugą w wysokości 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) płatną w terminie do 18 sierpnia 2017 roku i trzecią w wysokości 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) w terminie do 18 września 2017 roku;

II. zasądza od pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda Banku (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 1.959,58 zł (tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1350/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 maja 2017 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z 19 kwietnia 2016 roku powód Bank (...) Spółka akcyjna w W. zażądał zasądzenia od pozwanego Z. Ś. na swoją rzecz kwoty 25.235,02 złotych oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że strony zawarły umowę kredytu, na podstawie której powód przeniósł na pozwanego kwotę 24.453,86 złotych, zaś pozwany zobowiązał się w miesięcznych ratach ją spłacać wraz z odsetkami. Powód wskazał również, że na dochodzoną kwotę składały się: 23.996,16 złotych tytułem niespłaconego kapitału oraz 1.238,86 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych.

Nakazem zapłaty z 17 czerwca 2016 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 25.235,02 złotych wraz z kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, co doprowadziło do utraty mocy przez nakaz zapłaty. W sprzeciwie podniósł, że powództwo jest przedwczesne, gdyż strony prowadzą negocjacje ugodowe.

Pismem z 25 kwietnia 2017 roku powód wyraził zgodę na rozłożenie tej należności na cztery raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 czerwca 2015 roku powód Bank (...) Spółka akcyjna w W. zawarła z pozwanym Z. Ś. umowę kredytu nr (...). W ramach tej umowy przeniósł na pozwanego kwotę 24.453,86 złotych z zastrzeżeniem jej zwrotu powiększonego o odsetki w równych miesięcznych ratach do 19 czerwca 2023 roku. Jednocześnie strony ustaliły, że w przypadku m.in. stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane, w przypadkach, gdy kredytobiorca nie zapłaci w terminie określonym w umowie rat za co najmniej dwa okresy płatności.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowa kredytu, k. 32-37;

Na skutek niewywiązywania się przez pozwanego z obowiązku spłaty wymagalnych rat kredytu powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu i postawił zobowiązanie pozwanego w stan wymagalności w terminie 30 dni od dnia wypowiedzenia. Pismem z 13 kwietnia 2016 roku wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 25.235,02 złotych, w tym 23.996,16 złotych tytułem niespłaconego kapitału i 1.238,86 złotych tytułem odsetek.

Okoliczność bezsporna, a nadto

- pismo z 13 kwietnia 2016 roku, k. 38-39, 60-62;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2002 roku, nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W takiej sytuacji powód winien był wykazać, że doszło do zawarcia przedmiotowej umowy oraz wysokość zobowiązania pozwanego z tego tytułu. W ocenie sądu okoliczność ta była bezsporna, a nadto wynikała z niekwestionowanej przez strony umowy kredytu. Poza sporem było także i to, że pozwany nie spełnił swojego świadczenia oraz z tej przyczyny doszło do wypowiedzenia umowy oraz postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Bezsporna była także wysokość roszczenia z tego tytułu w wysokości 23.996,16 złotych tytułem należności głównej oraz 1.238,86 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych. W takim stanie rzeczy łączna wysokość wymagalnych zobowiązań pozwanego z tytułu umowy kredytu z 18 czerwca 2015 roku wynosiła 24.453,86 złotych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd uznał powództwo za uzasadnione co do zasady oraz wysokości. Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Mając na uwadze wysokość roszczenia oraz możliwości finansowe pozwanego, które nie były przez powoda kwestionowane sąd rozłożył należność na cztery raty. Co więcej, rozłożenie tej należności na raty wynikała także z żądania samego powoda, który wyraził zgodę na rozłożenie należności na trzy raty, w tym pierwszą w wysokości 9.235,02 złotych, oraz dwie kolejne po 8.000 złotych. W takim stanie rzeczy sąd rozłożył należność pozwanego na trzy raty płatne w terminach wskazanych w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Do poniesionych przez powoda kosztów procesu należały: opłata sądowa w wysokości 316 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4.817 złotych wraz

opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Niemniej jednak w piśmie z 25 kwietnia 2017 roku powód zażądał z tego tytułu zasądzenia kwoty 1.959,58 złotych, wobec czego sąd orzekł jak w pkt II sentencji.